

Hallo Rotterdam,

Ook dit jaar hebben jullie je weer vreselijk uitgesloofd om de jury een flinke variëteit aan inzendingen voor te leggen. Waarvoor dank! Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat jullie ons een beetje hoofdpijn hebben bezorgd. Dat lag niet aan de kwaliteit van jullie teksten, in tegendeel, het niveau van de regio Rotterdam was bovengemiddeld hoog. Omdat veel teksten boven het spreekwoordelijke maaiveld uitstaken, voltrok het juryoverleg zich niet als een 100 meter sprint, maar eerder als een triatlon met obstakels.

Gelukkig werd ik tijdens deze uitputtingsslag vergezeld door twee literaire topatleten: Maaïke Pleging, redacteur bij Uitgeverij Lebowski, en Anne-Fleur van der Heiden, auteur van de roman *Klaproos*. Gedrieën hebben we ons met veel plezier over jullie teksten gebogen.

Wat ons aangenaam verraste was dat veel teksten zich ook daadwerkelijk in Rotterdam afspeelden. Jullie bezongen de Erasmusbrug en schreven kleine odes aan Manhattan aan de Maas. Dat zorgde voor veel couleur locale waar we blij van werden. Maar sommigen van jullie gooiden het ook over een heel andere boeg. Laat ik het zo stellen: aan fantasie ontbreekt het jullie in ieder geval niet. Zo werden we ontvoerd naar Plato's grot, bevonden we ons plots in een schilderij van Piet Mondriaan en rolden we vlak daarna uit een bar die niet zou misstaan in een klassieke western-film. Deze wilde achtbaan beleefden we samen met een groot aantal opmerkelijke personages, van zombies en halfgoden tot studenten van een superheldenacademie en de baas van een intergalactisch drugsnetwerk. Ook troffen we tot ons genoegen veel schrijvers aan die zich in hun teksten stortten op de actualiteit en niet terugdeinsden voor een portie engagement. Kortom: jullie durf en ambitie hebben jullie op heel veel verschillende vlakken bewezen.

Ondanks het hoge niveau van jullie teksten had de jury hier en daar ook wat kritiekpunten. Prozaïsten: veel van jullie verhalen hadden abrupte en wel heel dramatische eindes of eindigden juist in het niets. We lazen veel mooie opzettes die we toch aan de kant moesten schuiven, omdat er over de verdere structuur van de tekst niet was nagedacht. Wanneer je een belofte doet, ben je het verplicht aan de lezer die ook in te lossen, anders voelen we ons bekocht.

En dichters: rijm en willekeurige regelafbrekingen maken van een rijtje woorden nog geen gedicht. Vormexperimenten juichen we absoluut toe, maar ze moeten wel ergens op gebaseerd zijn. De gedichten die er voor ons uitsprongen, floreerden over het algemeen juist in eenvoud.

Geen zorgen Rotterdam, het is ons uiteindelijk gelukt een top drie samen te stellen. Voordat we de prijswinnaars bekendmaken, willen we graag nog even stilstaan bij een tweetal teksten die het podium net niet haalden, maar die we niet onbenoemd willen laten.

De eerste eervolle vermelding is voor een inzending die zich qua vorm met geen enkele andere inzending liet vergelijken. Een tekst die overduidelijk voor het podium geschreven is en die we willen prijzen om zijn performatieve kracht. We misten hier en daar nog wat balans in de tekst en de extremen vonden we nog net iets te ongecontroleerd, maar in 'Huidherinnering' van **Edna Azulay** zagen we zeker de kiem van iets groters.

Ook kwamen we een reeks poëzie tegen waarin een belofte flonkerde. De kwaliteit van de gedichten was nog niet consistent genoeg en soms liepen de beelden nog wat hikkelig in elkaar over, maar in heel veel beelden school een onverschrokken schrijversoog. Die beelden zijn een absolute eervolle vermelding waard. Bij de zin 'sorry dat ik het altijd maar over dit lichaam heb, maar het is een hele

verantwoordelijkheid en ik ben de enige stagiair,' heb ik thuis achter mijn bureau een glitterkanon af laten gaan. Lieve **Johan de Ridder**, we hopen je volgend jaar met nieuwe gedichten terug te zien.

En dan gaan we nu over naar het brons, het zilver en het goud.

De derde prijs gaat naar een tekst die binnen de jury voor wat discussie zorgde, wat meestal een goed teken is. Dit verhaal had een mooie opbouw, en gezien de leeftijd van de auteur waren we onder de indruk van de scherpe, zintuiglijke details en de gedurfde manier waarop deze schrijver een thema als lichamelijk verval wist aan te pakken. De tekst balanceerde af en toe op het randje van effectbejag en we willen deze schrijver dan ook meegeven in het vervolg wat beter te doseren. Maar het talent is er zeker, dus een groot applaus voor de winnaar van de derde prijs: **Thomas de Zeeuw** met het verhaal 'Gerontofiel'.

De tweede prijs gaat naar een verhaal dat met recht een ode aan Rotterdam kan worden genoemd. Deze schrijver leefde zich in in de duistere kant van de stad en deed dat in een overtuigende stijl die de jury bij de lurven greep. Door de veroordelende toon van zowel de verteller als het hoofdpersonage vonden we de tekst soms wat koud en afstandelijk worden. Daartegenover stond dat deze schrijver genadeloos durfde te zijn voor zijn personages, wat trefzekere scènes opleverde en een gevoel van onbehagen bij de jury. De tweede prijs gaat naar het verhaal 'Agora' van **Jonas Bijl**.

Dan, de eerste prijs. Die gaat naar een reeks gedichten waarbij alle drie de juryleden veelvuldig een plusje in de kantlijn zetten. Plusjes voor spannende en originele beelden, voor de geheel eigen toon en zinswijze die in deze poëzie doorklonk en voor de manier waarop de gedichten, die vrij uiteenlopend waren van thema, via slimme verwijzingen met elkaar verbonden werden. Deze dichter is secuur en leverde zinnen af waar overduidelijk lang aan is geschaafd. Zoals: 'Dokter, nu mijn moeder dood is, weet ik niet meer tegen wie ik moet liegen.' Daarvan wilden we er meer. De eerste prijs van Write Now! Rotterdam 2019 gaat naar de gedichtenreeks 'Ooit gaan mijn uitgezwete poriën met pensioen' van **Laurens M. Besselsen!**

Namens de jury van Write Now! Rotterdam 2019,

Lotte Lentjes - Juryvoorzitter
Anne-Fleur van der Heiden
Maaïke Pleging